

KÆRE ALLE SAMMEN!

Leonard Cohen har skrevet sangen *Halleluja* om Kong David, der med sin harpe behagede Gud med en stille sang. Til konfirmationen i Voldum Kirke søndag den 8. maj, som jeg stod for, kom sangen til at handle om den blanding af tro og tvivl ethvert menneske bestandig står i, men som måske særligt er kendetegnende for det at gennemgå sine teenageår. Hvem er jeg? Hvad kan jeg? Er jeg god nok? Og JA, lød svaret til årets konfirmander, I er ikke bare gode nok, I er lige som I skal være! Så stort tillykke til alle årets konfirmander med Guds JA til jer.

I mit arbejde som jeres vikarpræst indtil udgangen af december 2016, vil jeg i den tid, hvor det er mig betroet at holde

kirke- og menighedsliv stødt kørende, sammen med de ansatte og menighedsråd, bestræbe mig på at formidle netop dette videre: *At evangeliet handler om at få kærlighed og give kærligheden videre!* Det gælder ikke blot for konfirmander, men for os alle hver eneste dag. Og det kan vi fordi Gud elskede os først! "Det skal fejres", og det gør vi næsten hver søndag i Voldum og Rud Kirke. Så kom og fyld kirken, og lad os sammen skabe en levende menighed.

Og hvem er det så lige jeg er?

Jeg blev teologisk kandidat fra Aarhus Universitet 2003 og har siden været ansat som sognepræst i Den Danske Folkekirke, og siden 2012 også som feltpræst for de danske soldater i hjem- og udland. Jeg kan derfor i år fejre "kobberbryllup" i kjole og krave og kunne ikke forstille mig et mere berigende job. Særligt ikke da, når man om sig har så kompetent et personale og menighedsråd, som er tilfældet i Voldum-Rud. Her er der altid en dejlig stemning; og skulle man komme forbi det skønne kirkehus, er der næsten også altid kaffe på kanden. Så når dette kirkeblad kommer på gaden, har jeg nydt det første halve år her hos jer og glæder mig desto mere til at møde jer både i kirke og kirkehus hen over sommer, efterår – og ikke mindst den søde juletid.

På glædeligt gensyn
Mogens Birk

1. Historien fortæller om en konfirmand

Der engang mødte en præstemand

Men konfirmander har vist aldrig

ku li' præster, vel

De mødte en præst én gang om ugen

Det måtte de begge to sluge

Det var hårdt, og det havde ingen ende

Halleluja halleluja halleluja

2. Den sidste præsts tro var stærk

Men det var ikke konfirmandens værk

At tro på en mand der går på vandet

Men præsten sagde til sin konfirmand

Glem alt om mænd der går på vand

Det var hårdt, og det havde ingen ende

Halleluja halleluja halleluja

3. Og konfirmanden så et lys

Igennem præsten gik et kæmpe gys

Da den unge havde lov også at tvivle

For når tvivlen er god, bli'r tvivlen til tro

Når tvivlen er bedst, bliver tvivleren præst!

Det var hårdt, men nu fik det da en ende

Halleluja halleluja halleluja

4. Så endte vi sammen denne dag

For sammen at kæmpe det sidste slag

For vores fælles tro på kærligheden

Og mor og far er stolte nu

For de troede på, at du ku'

Få kærlighed og gi' kærligheden videre

Halleluja halleluja halleluja